

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Præsertim verò, duo hæc, declarantur expressiùs. Lachryma, passionis
Christi vicaria.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

Spiritui, salutes lachrymas, plurimum vade-
re. ad lere potest hæc Divi Augustini, de lachry-
mis sententia, meritò que debet inter Veritates
Præcticas, sic recenleri & expendi, ut au-
thoritati dicentis, accedat d. cti ratio.

Lachryma, Passionis Christi Vicaria.

ID EST.

Vices quodammodo gerit Passiois Christi,
dum in animis nostris id operatur, quod
est præcipuum Passiois Christi opus.

Ratio est, quia præcipuum Passiois Christi o-
pus, est remissio peccatorum, ipso dicente Domi-
no: Quoniam sic scriptum est, & sic oportebat
Christum pati & resurgere à mortuis, &
prædicari in nomine eius per universam terram & rem-
issionem peccatorum, in omnes gentes.
Tanquam scilicet hoc sit eius proximum, & præ-
cipuum opus.

Sed Lachryma, sic Domino cooperante, hanc
in animis nostris remissionem peccatorum opera-
tur.

Ita omnes Patres, variis quidem loquendi
modis, sed idem prorsus significantibus.

Sunt, qui lachrymam comparent cum herba
illa fullonum, quæ miram habet vim ad
elueudas quascunque sordes; & de qua est
mentio apud Prophetam Malachiam. Sic S.

Mal. 3. ad Augustinus, hæc, inquit, lachryma, est herba
Fruens de cælestis illius fullonis, qua vestes servorum suo-
rum deturpatas, à sordibus quotidie purgat. Sunt
qui dicant esse velut Spongiam qua litteratura
quæ vis deletur. In codice, inquit sanctus Jo-
annes Chrylostomus, scripta sunt peccata tua;

Spongia peccatorum tuorum Lachryma tua sunt.
effunde Lachrymas & poteris ea dolere. Rursum

que alibi sub alia similitudine: In sacularibus,
inquit, iudiciis, quantum libet post acceptam sen-
tentiam lamenteris & luges, non tamen effugies
flendo supplicium: Hic verò sitoto corde ingemu-
ris ad Deum, solvisti repente sententiam, veni-
amque consecutus es.

Sunt qui dicant esse velut naufragium aut
velut etiam illud diluivium, quo torus est or-
bis expiatus. Lachryma, inquit Petrus Cellen-
sis, est naufragium vitiorum, portusque naufraga-
torum. Sanctus autem Hieronymus ad il-
lum Psalmi Verbum: Veruntamen in diluvio
aquarum multarum, &c. VIDE, inquit, quan-
ta magnitudo sit flendum ut diluvio comparan-

Matth. 6. in
Matth. 6. in
L. de Pan. 12.
Ps. 31.

Matth. 6. in
L. de Pan. 12.
Ps. 31.

Matth. 6. in
L. de Pan. 12.
Ps. 31.

Matth. 6. in
L. de Pan. 12.
Ps. 31.

sur; Quod non tantum dicit propter abun-
dantiam, sed propter efficaciam. Quo in fen-
su iidem dicunt Lachrymis nostris Dæmo-
nem magis uri quàm suis flammis, & ipsum
inferorum ignem nostris extingui flentibus.

Quid quod sanctus Leo non dubitat affir-
mare lachrymas à Divo Petro fusas esse velut
baptismum? Felices, inquit, lachryma tua, quæ
ad diluendam culpam negationis, Virtutem sacri
habuerunt baptismatis. Et quidem, iterabilis,
ait sanctus Bernardus, ut non semel tantum,
sicut Sacramentum Baptismi, sed sæpius hoc
Sacro lachrymarum Baptismate possumus ab-
lui. Poteratne dici expressius aliquid ad pro-
positæ Veritatis fidem illustrandam? Quid
enim Baptismo efficacius ad omnes peccato-
rum maculas eluendas? Et quia Martyrium,
Baptismus Sanguinis est, qui hoc commune
habet cum aquarum Baptismo, ut nihil in
peccato relinquat non plene ablutum & de-
tersum, idcirco etiam audeat Divus Chryso-
stomus cum isto martyrio conferre lachry-
mas. Dicam, inquit, tibi quid valeant lachry-
ma, attende diligentius. Quid martyribus ma-
ius animam suam ponunt pro amico suo? Gran-
dis gloria Martyrum: Martyres effundunt san-
guinem: peccatores effundunt lachrymas. Mere-
trix illa non fudit sanguinem, sed fontes lachry-
marum profudit, & deleuit peccata sua. Tū de
Divo Petro. Nunquid sanguinem fudit? Nonne
amaro fudit lachrymas, & absterse peccatum
suum, & recepit pristinam dignitatem?

Serm. 9. de
Pass.

In octava
Pasche.

In Psal-
mum 50.

Matth. 6. in
L. de Pan. 12.
Ps. 31.

Matth. 6. in
L. de Pan. 12.
Ps. 31.

Matth. 6. in
L. de Pan. 12.
Ps. 31.

Matth. 6. in
L. de Pan. 12.
Ps. 31.

Matth. 6. in
L. de Pan. 12.
Ps. 31.

Matth. 6. in
L. de Pan. 12.
Ps. 31.

Matth. 6. in
L. de Pan. 12.
Ps. 31.

Matth. 6. in
L. de Pan. 12.
Ps. 31.

Matth. 6. in
L. de Pan. 12.
Ps. 31.

Matth. 6. in
L. de Pan. 12.
Ps. 31.

Matth. 6. in
L. de Pan. 12.
Ps. 31.

Matth. 6. in
L. de Pan. 12.
Ps. 31.

Matth. 6. in
L. de Pan. 12.
Ps. 31.

Matth. 6. in
L. de Pan. 12.
Ps. 31.

Matth. 6. in
L. de Pan. 12.
Ps. 31.

Matth. 6. in
L. de Pan. 12.
Ps. 31.

Matth. 6. in
L. de Pan. 12.
Ps. 31.

Matth. 6. in
L. de Pan. 12.
Ps. 31.

Matth. 6. in
L. de Pan. 12.
Ps. 31.

Matth. 6. in
L. de Pan. 12.
Ps. 31.

Matth. 6. in
L. de Pan. 12.
Ps. 31.

Matth. 6. in
L. de Pan. 12.
Ps. 31.

Matth. 6. in
L. de Pan. 12.
Ps. 31.

Matth. 6. in
L. de Pan. 12.
Ps. 31.

Matth. 6. in
L. de Pan. 12.
Ps. 31.

nunquam negatur. Non supervacua mendicant lachryma veniam, ait sanctus Cyprianus, nec unquam patitur contriti cordis holocaustum repulsam. Quoties te in conspectu Domini video suspirantem, spiritum sanctum non dubito aspirantem; Cum intueor flentem, sentio ignoscentem.

Serm. 46.
de poenit.
Petri.

Quod quidem tam proprium est & singulari lachrymis, ut etiam si expressam non peterent peccatorum veniam, veniam tamen obtinerent: ut egregie prosequitur sanctus Ambrosius. Lachryma, inquit, tacita quodammodo preces sunt. Veniam non postulant & merentur. Causam non dicunt & misericordiam consequuntur. Vtiliores lachrymarum preces sunt quam sermonum. Sermo enim interdum non totum profert negotium; lachryma semper totum prodit affectum.

Vide in 3. parte, Feria 4. hebdomadae 3. Beati qui lugent.

AD VERBA potro supradicta, Ecce Rex tuus venit tibi mansuetus.

Vel ad ista: Quia si cognovisses & tu, & quidem in hac die tua, qua ad pacem tibi: & qua sequuntur Lucae 19.

Posset adungi vel conjunctim cum superioribus, vel separatim, haec Veritas, ad perfectam praxim Emendationis, plurimum efficax cum Divina Gratia.

Hoc Sacrum tempus Crisis est aternitatis.

Vel sic expressus.

Hi Sacri dies non minus diligenter sunt observandi pro salute animae, quam dies Critici pro sanitate corporis.

SIC Ecclesia suo in officio, dum Passionis tempus inchoat.

Isti sunt dies, quos observare debetis, temporibus suis.

RATIO EST, Quia idcirco pro sanitate corporis observantur quidam dies, dicti Critici, quod ex illis indicium plerumque fiat, vel indicium capiatur de statu sanitatis.

Sed hi sacri dies, hi sunt ex quibus capi possit indicium pro salute animae, id est, prout modo quique geret, inde sperandum vel timendum: uti pro aeterno salutis animae statui.

Ergo hi sacri dies non minus diligenter sunt observandi pro salute animae, quam dies Critici pro sanitate corporis, imò tanto id diligentius, quanto corporis sanitati salus animae praestat.

I. PUNCTUM.

PRIMA propositio posset explicari paulo latius ex ipsa, quae in morbis praesertim febrilibus apparet, experientia; dum certis quibusdam diebus, nempe septimo, decimo quarto, vicefimo primo & similibus, Natura morbi seu status morbidi, se apertius prodit: fit pugna quaedam in corpore, vires inter naturales, & morbi malignitatem; Contendit Corpus in seipsum pro seipso, dum latentem in se morbi causas expellere nititur, & se domestico liberare hoste. Quod si quidem feliciter ei succedat; si exudet, si copiosè, si toto corpore, si vi naturali non arte exquisita; tum prospera valetudinis certa spes capitur. Aut si è contra, corpus rigeat, vel in ludatiunculam, ut vocant, laboriosè dissolvatur; tunc metuendum est corpori, tunc periculosa vis morbi est & damnosa perniciès; Inde videlicet indicia capiuntur, inde judicium, si ve prognostica & praedicta; Unde ista naturalis pugna dicitur Crisis, quasi judicium, & dies quibus illa solet accideri, dies Critici, quasi decisivi, decretorii, aut velut arbitri & indices disceptationum naturae & morbi; Sic illi loquuntur qui de his scribunt. O si tam periti essemus in animae morbis vel cognoscendis vel sanandis! Omne Isr. caput languidum & omne cor mœrens, à planta pedis usque ad verticem, non est in eo sanitas. Haec primò dicuntur de morbis nostris, tum de Christi vulneribus, quae sunt morborum remedia, si vellemus ea nobis apponere. Nec minorem febrem amoris esse dixerim quam caloris, ait sanctus Ambrosius, febris nostra in Lucano avaritia est, febris nostra libido est, febris nostra luxuria est, ambitio, iracundia, & quotquot insunt vitia, tot sunt agnitudines animi; suntque animae certa perniciès, nisi prospiciat; qua de re fufius, multis in locis.

III. PUNCTUM.

SED hi sacri dies, hi sunt ex quibus, suo quodam modo, capi possunt indicia pro salute